

учили, че в Господа Иисуса Христа човешкото естество било погълнато от божественото, и затова в Него следва да се признава само едно естество – божеско. Това учение било осъдено на IV вселенски събор в 451 г. в Халкидон, но смутите не затихвали. В Сирия и Палестина еutihияните създавали бунтове и смуждали народа. Мирът на пустинните обители бил нарушен. Неведнъж се идвало до кръвопролитие... Император Анастасий не признавал Халкидонския събор и изпратил йерусалимския архиепископ Илия заради верността му към православието на заточение в Айла, крайния южен град на Палестина, дълбоко в залива на Червено море.

Йоан бил монах и презвитер, остарял в йерусалимската обител на Евстрогий. Знаейки неговия добродетелен живот, патриарх Илия искал да го назначи за игумен на тази обител, но смиреният монах желяел да се отклони от тази чест. Селището Сапсас се намира на тази страна на р. Йордан, отдалечено от реката на не повече от верста. Точно тук възникнала знаменитата лавра на св. Йоан Предтеча. За преп. Йоан виж и Пролог, 21 февруари.

Манастирът отскоро се възстановява: наоколо е направена почти цяла нова стена и са построени няколко здания; има обаче останки и от старата сграда на църквата. Има остатъци и от старите фрески, недобре запазени ("Кратко описание на пътешествието до св. град Йерусалим и други свети места през 1881 г.", Душеполезное чтение, февраль, 221).

ГЛАВА 2

ЗА СТАРЕЦА, КОЙТО ХРАНЕЛ ЛЪВОВЕ В СВОЯТА ПЕЩЕРА

"Без страх срещал лъвовете."

същата местност "Сапсас" живял друг старец, достигнал толкова голямо съвършенство, че без страх срещал лъвовете, идващи в пещерата, и ги хранел на колената си. С каква велика божествена благодат бил изпълнен Божият човек!

Бележки. За властта на светиите над зверовете са се запазили много разкази не само в "Духовни полета", но и в други повествования за живота на св. подвижници. Тайната на тази власт се обяснява в 18 глава на "Духовни полета": "Ако ние съблюдавахме заповедите на нашия Господ Иисус Христос, то зверовете биха се бояли от нас. Но, заради нашите грехове, ние сме станали роби, и сега по-скоро ние се боим от тях. В глава 107, след трогателния разказ за привързаността на лъва към преп. Герасим, в заключение се казва: "Това се случило не защото лъвът има разумна душа, но по волята на Бога, прославящ прославящите Го, не само през живота, но и след смъртта им, и ни показал в какво послушание се намирали животните при Адам,